

BLENDOW

LEXNOVA

LEXNOVA NYHETER

Resurs Bank nekas avräkning av utländsk skatt efter fusion

Publicerad

24 AUG 2023

Resurs Bank Aktiebolag nekas i både förvaltningsrätten och kammarrätten avräkning av utländsk skatt med cirka 30 miljoner kronor efter en fusion av den norska verksamheten samt byte av redovisningsstandard. Vidare bedöms den svenska regleringen inte strida mot EU:s etableringsfrihet.

Skatteverket beslutade i augusti 2020 att inte medge Resurs Bank Aktiebolag avräkning av beräknad skatt i Norge i samband med fusion, med cirka 30 miljoner kronor för beskattningsår 2019.

I början av december 2019 genomfördes en konsolidering av den norska verksamheten innebärande att verksamheten som bedrevs i bolagets norska dotterbolag fusionerades in i en norsk filial tillhörande bolaget. I Norge ansågs fusionen ha retroaktiv effekt från ingången av år 2018 med skattemässig kontinuitet. I Sverige bedömdes dock fusionen inte vara kvalificerad.

Redovisningssystemet IFRS 9 implementerades i bolagets verksamhet i januari 2018, vilket medförde en skattemässig avdragsgill engångseffekt såväl i Sverige som i Norge. I Sverige medgavs avdraget under beskattningsåret 2018, men i Norge först under 2019.

I sitt beslut angav Skatteverket att det belopp som bolaget yrkat inte motsvarades av en betald inkomstskatt i Norge, utan i stället avsåg en beräkning av skatteeffekten av det avdrag som övergången till den nya redovisningsstandarden IFRS 9 skulle ha medgett i Norge. Eftersom det inte var visat att posten avsåg betald slutlig utländsk skatt för år 2019 kunde avräkning inte medges.

Vidare fann Skatteverket att den svenska regleringen varken stred mot unionsrätten eller det nordiska skatteavtalet.

Skatteverkets grundläggande beslut för beskattningsår 2018 och det ovan nämnda beslutet överklagades till Förvaltningsrätten i Malmö. Bolaget yrkade i första hand att avräkning skulle medges

med yrkat belopp under beskattningsår 2019. I andra hand yrkade bolaget att avdrag medges beskattningsår 2018 för hela den engångseffekt som uppstått i den norska verksamheten när bolaget bytt redovisningsmetod.

Förvaltningsrätten avslog överklagandet.

Det följer av artikel 7 i det nordiska skatteavtalet att inkomster som är hänförliga till ett fast driftställe i en avtalsslutande stat får beskattas både i hemviststaten och källstaten. Det framgår av artikel 25.6 att Sverige, i egenskap av hemviststat, ska undanröja dubbelbeskattning genom avräkning av ett belopp som motsvarar den inkomstskatt som betalats i den andra staten.

På grund av att det yrkade beloppet inte utgör betald skatt kan avräkning inte medges med stöd av lagen om avräkning av utländsk skatt eller skatteavtalet, konstaterade domstolen. Inte heller bestämmelsen om fiktiv avräkning i 37 kap. 30 § inkomstskattelagen, IL, blir tillämplig, eftersom regeln bara blir aktuell vid en fusion eller fission från ett företag som hör hemma i Sverige till ett företag som hör hemma i en annan EES-stat.

När det gäller andrahandsyrkandet har bolaget gjort gällande att bestämmelserna i 37 kap. IL utgör ett otillåtet hinder mot bolagets fria rörlighet.

Det följer av 37 kap. 11 § IL att det för en så kallad kvalificerad fusion krävs att det överlåtande bolaget omedelbart före fusionen är skattskyldigt för inkomst av åtminstone en del av näringsverksamheten samt att inkomsten inte har varit helt undantagen från beskattning på grund av ett skatteavtal. Följden av att fusionen bedöms vara kvalificerad är att det övertagande bolaget inträder i det överlåtande bolagets skattemässiga situation.

I det aktuella fallet har det överlåtande bolaget inte varit skattskyldigt i Sverige för någon del av näringsverksamheten omedelbart före fusionen. Fusionen ansågs därför inte vara kvalificerad och klaganden kunde inte medges avdrag på den grunden.

Avslutningsvis prövade domstolen om 37 kap. 11 § IL stred mot unionsrätten. Det följer av EES-avtalet det är förbjudet att inskränka företags möjligheter att etablera sig på en annan medlemsstats territorium. Enligt EU-domstolen är det dock tillåtet att inskränka etableringsrätten om det kan motiveras av tvingande hänsyn till allmänintresset. Det krävs även att tillämpningen av den ifrågasatta bestämmelsen är proportionerlig.

37 kap. 11 § IL kan visserligen missgynna gränsöverskridande dotterbolagsetableringar jämfört med etableringar av inhemska bolag. Av praxis framgår dock att en sådan begränsning kan vara påkallad av hänsyn till allmänintresset.

I det aktuella fallet är det klarlagt att bolagets totala skattekostnad för åren 2018 och 2019 hade varit lägre om fusionen hade behandlats som kvalificerad i Sverige. Detta beror dock inte på negativ särbehandling, utan har sin grund i skillnader interna skattelagstiftning.

Överklagandet skulle därför avslås.

Kammarrätten i Göteborg gör samma bedömning som underinstanserna och avslår nu bolagets överklagande.

Den omständigheten att avdrag för engångseffekten har medgetts i Norge först för beskattningsår 2019 medför inte att motsvarande del av det norska beskattningsunderlaget samma år i stället kan anses ha

beskattats föregående beskattningsår, konstaterar rätten. Mot bakgrund av detta och med hänsyn till vad förvaltningsrätten har anfört anser kammarrätten att förstahandsyrkandet ska avslås.

Även i övrigt ansluter sig kammarrätten till förvaltningsrättens resonemang. Överklagandet ska därför avslås.

Karl Engstrand

Instans: Kammarrätterna

Rättsområden: [Kredit, finans- och bankrätt](#), [Associationsrätt - aktiebolagsrätt](#), [Fri rörlighet](#), [Inkomstskatt - företag](#), [Internationell beskattning](#)

LEXNOVA NYHETER

Juridisk nyhetsbevakning och rättsdatabas

Blendow Lexnova är Sveriges mest omfattande juridiska nyhetstjänst. Vår bevakning innefattar rättsfall, lagstiftning och förarbeten inom samtliga rättsområden. Genom skräddarsydda bevakningsprofiler säkerställer du kontinuerlig uppdatering av rätt information och slipper nyhetsflöden som inte berör dig.

Läs mer på lexnova.se/nyheter